

University of Jaffna

373

COL

117952(AR; MAIN)

University of Jaffna

117952

Library

Page 5

இந்து இலாகூன்

The

YOUNG HINDU

JULY - 1963

மலர் 3

சோபகிருது ஆண்டு ஆளித் திங்கள்

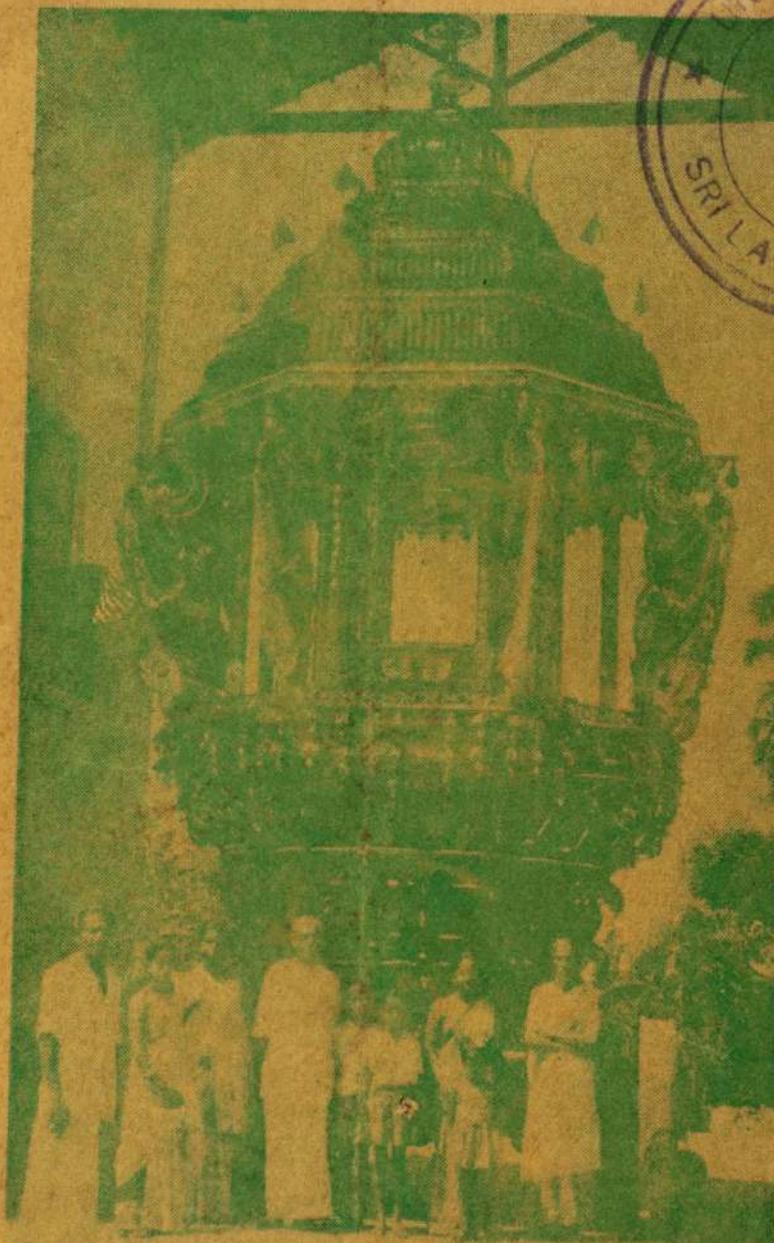
இதழ் 6

த
னி
ப
ஷ
ர
தி

வ
ர
ு
ல
க
ஞ
ந
தா

எதழ் 25

ரூ. 2.50

ARCHIVES

இந்து இலாகூன் - சினிமீ மீட்டு நாட்டு மற்றும் அமெரிக்கா புதிய நோவ்ஸ் ஒரு தேர்த்தம்

கொழும்பு இந்து இலாகூன் திங்கள் வெளியீடு

"**QUALITY & VALUE**"

is our watchword

Our repute as leading shopping centre
in Pettah is built on our unstinted
effort to bring before the buying
public finest in their requirements

- SAREES
- SILKS
- NYLONS
- DRESS-MATERIALS
- SUITINGS
- APPARELS
- ETC., ETC.

for prompt attention & courteous service

Shop at

C R O W N S

118, MAIN STREET,
COLOMBO

இந்து இளைஞன் வெளியீடு

உங்கள் கையில்தான் இருக்கிறது.

வாசக நேயர்களே!

கடந்த மூன்றூண்டுகளாக ஒழுங்காக வெளிவந்துகொண்டிருந்த இந்து இளைஞன் சிலமாதங்களாக வெளிவராமல் இருந்தது உங்களுக்குத்தெரியும். அதற்குக்காரணம் நிதிநெருக்கடியே. இந்து இளைஞனை வெளியிட, ஓர் இதழுக்கு (2000 பிரதிகள்) 400 ரூபா வீதம் ஆண்டொன்றிற்கு 4800 ரூபா தேவைப் படுகிறது. சந்தாதாரர் தொகையும் 2000 ஆக இருந்தால்தான் இத் தொகையைப் பெற்று இந்து இளைஞனை வெளியிட முடியும். ஆனால் நாம் மதப்பிரசாரம் ஒன்றையே கருதி பல நூற்றுக்கணக்கான பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் நூல் நிலையங்களுக்கும் இன்னும் இந்து இளைஞனைப் பெறவேண் மீண்டும் விரும்பும் பலருக்கும் இலவசமாகவே அனுப்பிவருகிறோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

இந்து இளைஞன் அறிஞர்கள் போற்றுகிறார்கள்; இளைஞர்கள் விரும்புகிறார்கள், சென்ற மூலாண்டுகளிலும் எமக்கு வந்த பாராட்டுரைகளே அதற்குச்சான்று. பாராட்டுரைகள் எமக்கு ஊக்கம் தந்தது உண்மைதான். ஆனால் ஆக்கம்? — வெளியீட்டுச் செலவில் ஒரு சிறுபகுதிதான் சந்தாவாக வந்தது! மிகுதிச்செலவை மாதந்தோறும் ஏற்கக்கூடிய நிதிப்பலம் சங்கத்திற்கு இல்லை. எனவேதான் இந்து இளைஞன் வெளியீடு தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டது.

உங்களில் பலர் வெளியீட்டை நிறுத்த வேண்டாமென்று எழுதியிருக்கிறீர்கள். நல்லதொரு பணியைச்செய்த பத்திரிகையை நிறுத்துவதென்றால் எமக்கு மட்டும் மகிழ்ச்சியா, என்ன? ஆனால், தொடர்ந்து, அதைவெளிவரச் செய்வது உங்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. உங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஆளுக்கு 100 சந்தாதாரர்களைச் சேர்க்க உறுதி பூண்டால், நம் இலக்காகிய 5000 ரூபாவை அடைதல் அரிதல்ல.

செய்வீர்களா இவ்வுதவியை?

“இந்து இளைஞன்”

சந்தா அதிகாரிப்பு

117952

அன்புடையீர்!

காகித விலையேற்றத்தாலும், அஞ்சல் செலவு மிக்கதாலும் இந்து இளைஞன் இதுவரை தந்தவிலைக்குத் தர எம்மால் இயல வில்லை என்பதைப்பணிவுடன்தெரிவிக்கின்றோம். முன்பேஇலாபம் சிறிதும் இன்றிப் பல இடர்ப்பாடுகளுக்கிடையே நாம் தொன்டாற்றியதை அறிந்த - அறியும் - நீங்கள், இப்பொழுதும் எமக்கு உதவி செய்வீர்கள் என நம்புகிறோம். 1-7-63 இல் இருந்து இந்து இளைஞன் உண்டுச் சந்தா ரூபா 2-50 ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாகச் சேரும் அன்பர்களும், சந்தாவை நீடிக்கும் அன்பர்களும் இதைக் கவனப்பார்களாக.

- நிர்வாகி -

MEDITATION

— SWAMY GANGATHARANANDA. —

"Chittam sam jayade janma jarā karanam"
(Mind is the Cause of Birth and Death)

Mind is the cause of the pain and pleasure, of difference in status, high and low. Mind is both a friend and also an enemy. It is mind that gives rise to lust and anger; mind is also the root cause of their destruction whereby it leads to the limitless felicity of Sat Chit Ananda. Mind by the power of its will, creates and also destroys the animate and the inanimate world. Without mind you cease to be. Where you are not, there is no world of desires. The negation of desire leads to the bliss of transcendental silence control of mind essential for a disciplined life. So long as the mind fattens itself on the sense objects, deliverance can never be hoped for. He who can control the wandering and inconsistent mind is alone worthy of life of the spirit.

Physical Science is certainly good. It confers certain comforts on us. It can enable us to travel to the moon and to the other planets. But can the instruments of science remove your ego-sense and other limitations and give you lasting peace of mind. True happiness cannot be had until the mind comes under your control. You cannot improve the world. But you can surely improve your mind. Your mind is only a small part of that Cosmic Mind, known as "Mahat". If you can exercise control over the Cosmic Mind, the other minds will easily come under

yours way. A controlled mind is a mind that is strong. What is it that cannot be achieved by a strong mind.

The bliss that arrives as a result of perfect mental calm is indescribable. It transcends the experience of the senses. It is to be experienced by the pure consciousness. It is to be known by the experience of Truth. If your mind is the cause of your hardships and troubles, is it not your bounden duty to train it in the art of concentration and to direct it towards the path of righteousness. Do not temporize by decrying fate and by blaming the planets. Therefore you should now begin the practice of concentration of the mind. Wise friend think deeply on the ideas we have presented above; once you make your decision, practice with determination the following technique. You will soon experience the glories that result from this practice. This is indeed certain.

THE TECHNIQUE OF THE PRACTICE

Many methods and many rules have to be followed to obtain concentration of mind. We give below one of the best methods which is easy to practice and gives quick results. Experience has proved it to be a good method.

**"Unmannya vyapthyē seekram
Bru dhyānam mama sammadham"**

The Yoga sastras proclaim that meditation on the spot between the eyebrows, is the best method of realising quickly the exalted state

of Unmanni (the blissful state). If meditation on the spot between the eyebrows can quickly raise to a high level even fools, one need say what it would do to a man of wisdom.

*"Bruvad madhya siva sthanam
Manas tatra vilee yathe"*

The seat of Siva, who is of the form of the Atman, is between the eyebrows; therefore the mind is to be controlled at the place. The mind can also be controlled easily there.

You should get up in the morning at about 4-00 a.m. (Brahma-muhooarta) with devine thoughts in your minds; finish your daily ablutions; wash your hands, feet and face and practice Yoga Asanas or some physical exercises to keep the body fit. You can then finish your bath and dressed in pure clothes (the clothes should be light) enter the room set apart for prayer and light brass oil lamp. Let the lamp burn brightly. If possible perform pooja to the God of your heart's choice with sweet smelling flowers, and incense; then let your mind melt into prayer for peace in the world and for peace of your mind. Do not introduce anything else into your prayer. A few devine songs or one or two songs from the Devaram and the Thiruvatasakam may be sung with the mind paying attention to the meaning of the words. Then prepare a clean seat (dear skin with white cloth above it, is good) and siton it in a posture in which you can sit easily and comfortably. The head and the neck should be kept erect. Now turn your mind slowly inwards away from external objects. This will be possible by making an effort for a while. And you can close your eyes too. Think not of any worldly matters. Sit steady

and in exalted posture. Then for a while imagine that there is a bright luminosity both inside and outside of you. Do not think of your body or your breath.

In this state bring your mind by degrees and concentrate it on a spot between the eyebrows. Imagine that there is a small and luminous object burning brightly there and concentrate the mind on it and look at it steadily with your mental eye. The mind will now try to wander frequently and think of worldly matters. You should not allow it to do so ; with sustained interest make an effort to concentrate on the luminosity between the eyebrows. At first do not practice for long. It would be beneficial to increase gradually the time taken for practice. Your practice should be commensurate with your physical and mental powers. You should practice carefully. You can gradually increase the time taken for practice; and finally you should be able to meditate for an hour at a time comfortably without countering any hindrances. Immerse yourself in meditation till you lose fully your body consciousness. Worldly thoughts will trouble you much during the time of meditation. With regular practice all obstacles will disappear by themselves. You should with determination overcome the hindrances by means of your intelligence, by good thoughts and by the company of holy men. The mind may become disheartened at times and a dislike for meditation may develop. Fear not. Continue the practice with inflexible determination. When practice is continued with sustained effort, the forms of the mind will of themselves be subdued. If you will practise twice daily with determination for one month you

will witness many surprising changes. The practice of continuous meditation leads to concentration of mind and to an indescribable state of bliss. Do not get up and walk away immediately after meditation. Change your posture and sit for some time and think of joys resulting from meditation; offer your salutations to the devine; you may then leave for the performance of your other duties.

Keep your body healthy and cool by means of wholesome Satwik food and oil baths. Follow the middle path in regulating food and sleep, rest and wakefullness. Do not waste your seminal fluid; cultivate a truthfulness, kindness and compassion. Endeavour to make your life the embodiment of love. Be the very picture of purity. When deep meditation is realised all trouble and hindrances will leave you. Waves of enduring peace will emanate from you and spread in all directions. Simplicity, humility and endurance will appear in your dress, attitude and behaviour.

You will be delighted to have frequent visions of the divinity of your heart's desire. By the strength of your meditation you will be blessed with enduring

peace, happiness and health. You will be a strong and popular man among those with whom you move. A sweet voice and a clear out speech are some of the benefits acquiring from meditation. Finally you will be free from all bonds of sorrow and you will enjoy the felicity of lasting peace. The pleasures of the world may lie heaped at your feet; you may be able to exercise dictatorial power over all the world; yet Bless one; we should like to remind you that until your mind is subdued and is anchored in the divine, you cannot taste the real happiness. If you think deeply about contemporary world events, this will become clear to you. It would be better that one should live only for one minute with perfect control over one's senses and one's mind than that one should lead for thousand years a sensual life of wickedness. Dear friend, happiness is not in the external world. It is white pearl that is to be obtained by diving deep into your Self in meditation. What peace, what restfulness, one can have in it. Blessed One! Follow this path with resolution; destruction of sorrow and realisation of happiness will be the consummation of meditation

"Sarveshan Poornan Bhavanta"

அந்தர் யோகம்

யூலை மாதம் 6-ம், 7-ம் திகதி களில் கொழும்பு C. B. மோடி மண்டபத்தில் சுவாமி சச்சிதானந்த சுவரமிகள் அவர்களின் தலைமையில்

அந்தர் யோகம்

நடைபெறும்.
விபரங்கட்டு:

காரியத்ரி சி,

திவ்விய ஜீவன் சங்கம்,
31, சென்ற் அந்தோனி மாவத்தை,
கொழும்பு - 13.

ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம்

மஹா கும்பாபிஷேகம்

ஷட் கோவிலின் மஹா கும்பாபிஷேகம் யூலை மாதம் 1-ம் திகதி திங்கட்கிழமை வெகு விமரிசையாக நடைபெறும்.

அன்பர்கள் இதில் பங்கு பற்றி இறைவனின் திருவருளைப் பெறுவார்களாக.

என்றும் உயர்வே நினை

பின்மாகிய நிலத்தில் விடைத்த அல்லது விழுந்து முளைத்த ஒவ்வொரு நினைப்பு வித்தும் சீக்கிரமோ அல்லது சிறிது தாமதித்தோதனக்குரிய செயலாக மலர்ந்து, பின்னர் தனக்குரிய நிலையும் நிலைமையும் ஆகிய கணிகளைச் சொரிகின்றன. நல்ல நினைப்புகள் கற்பகக் கணிகளைத் தருகின்றன. தீய நினைப்புகள் காஞ்சிரங் காய்களை ஈகின்றன. நமது இனப் துன்பங்களைத் தரும் சக்தி நம்மிடத்தில்தான் இருக்கிறது.

ஆன்மாவுக்கு எதன்மீது அதிகப்பிரியமோ, எதை அதிகமாக நேசிக்கின்றதோ, அதைப் பெறுகின்றது. அது தன் உயர்ந்த எண்ணங்களால் உண்ணத் தீவிரமைய எய்துகின்றது. தாழ்ந்த எண்ணங்களால் தாழ்ந்த நிலைக்குத் தாழ்த்தப்படுகின்றது. மனிதன் தானே தனக்கு விலங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறுன். பட்டுப்பூச்சி தன் உடலிலிருந்து உண்டாகும் வஸ்து வால் கூட்டைக்கட்டி, தன்னை அதற்குள் சிறை செய்து கொள்வது போன்று, மனிதனும் தன் எண்ணத் தாலும் செயலாலும் தன்னைப் பந்தப்படுத்திக் கொள்ளுகிறுன். அவை தீயவையாயின், அவனைத் துன்புறுத்துகின்றன; நல்லவையாயின், அவனுக்கு நலத்தை அளிக்கின்றன. தான் விரும்புவதைப் பெறுவதற்கு அவனுடைய விரும்பங்கள் அவனது நினைப்புகளோடும் செயல்களோடும் பொருந்தியிருத்தல் வேண்டும்.

நல்ல நினைப்புகளும் செயல்களும் ஒரு காலத்திலும் கெட்ட பலன்களைக்கொடுக்கமாட்டா. அது போன்று, கெட்ட நினைப்புகளும் செயல்களும் ஒரு

காலும் நல்ல பலன்களை அளிக்க மாட்டா. விரைவின்று போட, சுரைவின்று முளைக்குமோ?

மனிதன் தனது நினைப்புகளை மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் பேணிக்காத்து, அவைகளைத்தன் வசப்படுத்தி, தக்கவழியில் திருப்புவானையின், அவனே தன் ஒழுக்கத்தை உண்டு பண்ணுவதன்; அவனே தன் தலைவிதியை நிர்ணயிப்பவன்.

ஒருவன் தன் நிலைமையைப்பற்றி வருந்துவதை ஒழித்து, தன்னையே தான் சிந்தித்தலையும் தவிர்த்து, தனது வாழ்க்கையை நடாத்தும் நியதியை ஆராய் ஆரம்பிக்கும் பொழுது தான், அவன் மனித இயல்பை உடையவனுகின்றன. அந்த நியதிக்குத் தக்கபடி, அவன் தன் மனதை இணக்கிக்கொள்ள வேண்டும். உலகில் உண்ணதமாக நிற்கும் சக்தி ஒழுங்கே அன்றி, ஒழுங்கீனம் அன்று. வாழ்க்கையின் ஜீவநாடு நீதியே அன்றி, அநீதி அன்று. எனவே உலகம் சரியாக இருக்கிறது என்று காண்பதற்கு அவன் தன்னைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். தன்னைத் திருத்துங்கால், மற்றவர்களைப்பற்றித் தன் எண்ணங்களைவிவிதம் மாற்றுகின்றானாலே, அவனிதமே மற்றவர்களும் தன்னிடம் மாறுதலுறக்காண்பான்.

“நல்வழி” மே 1963
இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை [தொன்றூந் சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே ஒன்றும் நீயல்லை அன்றியொன் றில்லை யாருன்னை அறியகிற் பாரே.

— மாணிக்கவாசகர் —

“கட்டுரைப் போட்டி”

விஷயம்:

“சௌவாசாரம் சிறந்த சுகாதாரம்”

உங்கள் சக்திக்கு ஏற்ப எத்தனை பக்கங்களும் எழுதலாம்

வெகுமதிகள்: ரூபா 15/- 10/- 5/- முடிவு திகதி: 16-8-63

அனுப்பவேண்டிய முகவரி: நிர்வாகி மேலைப்புலோலி நூல் நிலையம் பருத்தித்துறை, (இலங்கை)

★ வீணாத்தம் ★

— விநோபா பாவே —

மதுக்கரையில் விநோபாஜி அவர்கள் செய்த பிரசங்கத்தின் சூருக்கம் இது.

ஆண்டவன் கோடி கோடி இன் பங்களைப் படைத்திருப்பதைக் கூறி அதற்காகப் பாரதியார் நன்றி கூறுகிறார். மனிதனுக்காக மட்டுமல்ல, உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு ஜீவராசிக்குங்கூட ஆண்டவன் இன்பத்தைப் படைத்திருக்கிறார் என்பதே பக்தி நிலை கூறும் உண்மை.

உண்மையில் ஆனந்தம் என்பது நம் உருவந்தான். ஆத்மாவின் சொருபமே ஆனந்தம். ஆனந்தம் இல்லாமல் ஒரு கணங்கூட உயிரோடிருக்கும் பிராணி உலகில் இல்லை. ஒவ்வொரு கணமும் நாம் ஆனந்தத்தை அநுபவித்தாலும், அப்படி ஆனந்தத்தை அநுபவிக்கிறோம் என்ற உணர்வு எப்போதும் இருப்பதில்லை. நல்ல காற்று நிரந்தரமாக நமக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருப்பதே ஒரு பெரிய ஆனந்தமாகும். ஆனால் இதை நாம் உணர்வதில்லை; சுவாசிப்பதற்குக் காற்றுக் கிடைப்பது பெரிய ஆனந்தம் என்பதை நாம் உணர்வதில்லை. காற்று இல்லாத அறையில் சிறிது நேரம் பூட்டிவைத்தால், அப்பொழுது தான் வெளியில் எவ்வளவு சுகமான காற்றுக் கிடைத்தது என்று உணர்வோம். ஈரல் கெட்டு, கஷயம் பீடித்து, முச்சுத் திணறும் போதுதான், முன்பு எவ்வளவு நல்ல முறையில் சுவாசித்தோம் என்ற ஆனந்த உணர்வு ஏற்படுகிறது. இரவில் நன்றாகத் தூங்கிய நோயாளி, காலையில் ஆனந்தத்தை உணர்கிறான். ஆனால் நோயற்ற பிறருக்குத் தூக்கத்தில் ஆனந்த உணர்வு ஏற்படுவதில்லை. ஏனென்றால், அவர்கள் தினந்தோறும் நல்ல காக்கம் கொள்கிறார்கள். நம்மை முற்றும் ஆனந்தம் குழந்திருக்கிறது. மேலும் கீழும் எல்லாப் பக்கமும் எங்கு நோக்கி நுழை ஓரே ஆனந்தமே.

நீர் குடிப்பது, பால் குடிப்பது, பழம் சாப்பிடுவது, பட்டினியாக வந்தவனுக்குச் சோறு போடுவது, ஏகாதசியன்று உபவாசம் கிடப்பது இந்த அனைத்திலும் ஆனந்தம் அடைகிறோம். பீடி குடிப்பதில் ஆரம்பித்து ஏகாதசி உபவாசம் வரையில் எல்லாம் ஆனந்தத்தின் பல முறைகளே. ஆனந்தத்தின் ரூபம் ஒன்றுதான். அதில் ஒன்றி விடுகிறோம். பீடி குடிப்பவர்கள் அதிலுள்ள இன்பத்தில் ஏகாக்கிராமாகி விடுகிறார்கள். பீடியிலிருந்து சுருள் சுருளாகப் புகை மேலே கிளம்பக் கிளம்ப அதன் பின்னாலேயே குடிப்பவர்களும் மேலே போவதைப் போல உணர்ச்சி கொள்ளுகிறார்கள்; அதாவது, புகை விடுவதிலுள்ள ஆனந்தத்தில் அவர்கள் இரண்டறக் கலந்து விடுகிறார்கள். என்னை வரவேற்கும்போது கூடச் சிலர் புகை பிடிப்பதைப் பார்க்கிறேன். அதைப் பார்த்து எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம். பீடி குடிப்பதில் பொதுவாக ஜனங்கள் வெட்கப்படுவார்கள். அந்த வெட்கத்தைக்கூட மறந்துவிட்டுப் புகை விடும் ஆனந்தத்தில் வயித்து விடுகிறார்கள்லவா? அதைப் பார்த்து எனக்குச் சந்தோஷமே.

ஆனந்த சுத்தியே மனிதனுடைய லட்சியம்: ஆனந்த சித்தி மனித லட்சியமல்ல. பெரிய வேதாந்திகள் கூட அனைவருக்கும் ஆனந்தம் கிடைப்பதற்கான முயற்சி வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள், விஷயம் புரியாமல்தான் அப்படிக் கூறுகிறார்கள். ஆனந்தத்தை அடைய, எவ்வித கஷ்டமும் யாரும் படவேண்டியதில்லை. ஆனந்தம் அடைய முயன்றால் துன்பந்தான் விளையும். “தூங்குவதற்கு எவ்வளவே வாழ முயற்சி செய்தும் தூக்கம் வரவில்லையே” என்று ஒரு சகோதரர் என-

னிடம் குறைப்பட்டார். அவர் தூக்கத்துக்கு முயற்சி செய்வதால்தான் தூங்க முடியவில்லை. முயற்சி என்பது தூக்கத்துக்கு எதிரி. “தூக்கம் இல்லையே என்ற கவலையை விடுங்கள், உடனே தூக்கம் வரும்” என்று அவருக்குப் பதில் கூறி னேன். அதே போல, அறிவு வேண்டும் என்று முயலும் போதும் துன்பமே விளைகிறது. மனிதர்கள் ஆனந்தம் அடையவேண்டும் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அனைவரும் அழுகிறார்கள். “என் வாழ்விலே பரிசுத்தமான ஆனந்தம் அடைகிறேன்” என்று சொல்பவரை இந்த உலகில் பார்ப்பதே தூர்லப மாகி விட்டது. இன்பத்தை அடைய முயன்று துன்பமே அடைகிறார்கள்.

மக்களுக்கு ஆனந்தம் சுத்தமான முறையில் கிடைக்க வேண்டும். தன்னைத்தானே வெட்டிக்கொள்ளாத ஆனந்தமே சுத்தமானது. பீடி குடிப்பதில் அதிக ஆனந்தம் இருக்கிறது, ஆனால் நாளடைவில் பீடி குடிப்பதால் ஈரல் கெடுகிறது. ‘கான்சர்’ (புற்று நோய்) வந்து விட்டது என்று வைத்தியர் கூறுகிறார். கான்சர் வருகிறதோ இல்லையோ ஈரல் கெடுவது நிச்சயம். பீடி குடிப்பதிலுள்ள ஆனந்தம் ஆனந்தத்தையே அழித்து விடுகிறது.

தற்கொலை செய்துகொள்ளாத ஆனந்தமே சுத்தமான ஆனந்தம். இத்தக் காலத்தில் நமக்குக் கிடைக்கும் அற்பு இன்பம் ஆனந்தத்தையே அழிப்பதாக இருக்கிறது. இரவில் கண்விழித்துச் சினிமா பார்க்கிறோம்: நாவல் படிக்கிறோம். அதனால் கண் கெடுகிறது. கண் ஞுக்கு உண்டான பார்வை ஆனந்தம் அழிகிறது. கள் குடிப்பதால், மூளை கெடுகிறது. காசு செலவழி கிறது. அண்டை அயலாருடன் சண்டை, மனைவியுடன் குஸ்தி, வீட்டில் தகராறு, குழந்தைகளின் மீது வெறுப்பு. இவையே அதனால் ஏற்படும் பலன்கள். குடிப்பதி லுள்ள ஆனந்தம் மூல ஆனந்தத்

தையே ஒழித்துவிடுகிறது. ஆகவே, எந்த ஆனந்தம் ஆனந்தத்தையே அழிக்காதோ, அதுதான் சுத்தமானது. இதற்கு அடக்கம் தேவை.

காய்கறியில் உப்புச் சேர்த்தால் ருசியாக இருக்கிறது. ஆனால் ‘எவ்வளவு அதிகம் உப்புக் கூடுகிறதோ அவ்வளவு ருசியும் அதிகமாகிறது’ என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, அதற்கு ஓர் எல்லை இருக்கிறது. அந்த எல்லைக்குள் உப்புச் சேர்ப்பதை மட்டுப்படுத்தினால்தான், காய்கறி நன்றாக இருக்கிறது. இனிப்புச் சாப்பிடுவதில் மிகவும் பிரியமூள்ள ஒரு சகோதரர் தம் மனைவியிடம் நிலக்கடலை வட்டு பண்ணச் சொன்னார். நன்றாகவே வட்டு செய்து மனைவி கொடுத்தாள். “வெல்லம் குறைவாக இருக்கிறது: அதனால் வட்டு அவ்வளவு சரியாக இல்லை” என்று அந்தச் சகோதரர் குறை கூறினார். மறுநாள் வெல்லத்தை அதிகமாகச் சேர்த்து வட்டு செய்து மனைவி கொடுக்கவே, சாப்பிட்டுப் பார்த்து, “கொஞ்சம் தேவலை” என்றாராம், அவர். அதைக் கேட்ட மனைவி, “கொஞ்சந்தானு தேவலை? இன்று நிலக்கடலையே சேர்க்காமல் வெறும் வெல்லத்தைத்தானே வட்டு பண்ணிக் கொடுத்தேன்!” என்றாராம் அவள். இனிப்பையே அதிகமாகச் சாப்பிட்டுச் சாப்பிட்டு ருசி கெட்டுப்போய், கடைசியில் இனிப்பையே இனிப்பு அழித்துவிட்டது. ஒரு ரூபா ஸாட்டரியில் போட்டுப் பத்தாயிரம் ரூபா இனம் கிடைத்தால், கிடைத்த அதிர்ச்சியிலே இருதயம் நின்று போகிறது. இதில் உண்டான ஆனந்தம் ஆதார ஆனந்தத்தையே அழிக்கிறது. ஆகவே, ஆனந்தத்தை ஓர் எல்லைக்குள் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். ஆனந்தம் சுத்தமாக வேண்டுமானால், அதற்கு ஓர் எல்லை வேண்டும்.

அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் ஆனந்தம் அடையலாம் என்றும் இந்தக் காலத்தில் கூறுகிறார்கள். அமெரிக்காவில் உற்பத்தி அபரிமிதமாகப் பெருகியிருக்கிறது.

இருந்தாலும் அங்கே ஆனந்தம் பெருகவில்லை. தற்கொலைகள் அங்கேதான் அதிகம். மற்ற நாடுகளைக் கண்டு பயந்து எப்போதும் யுத்த முஸ்தீப்புக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு களை அமெரிக்கர் செய்துகொண்டனர் கிருக்கிறார்கள். ஆகவே, வளர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனந்தம் துக்கொண்டே போன்ற ஆனந்தம் கிடைக்காது. ஆனந்தத்துக்கு ஓர் எல்லை தேவைப்படுகிறது. அந்த எல்லையை மீறினால் ஆனந்தம் தனினையே அழித்துக்கொண்டு விடும்.

ஆனந்த சுகத்திற்கு அடக்கம் வேண்டும். அப்போதுதான் ஆனந்தம் நிலைக்கும். அடக்கம் என்பது ஆனந்தத்தின் பிராணன். அடக்கம் என்றால் துன்பப்படுவது என்றும், ஆனந்தத்தைத் தடைப்படுத்துவது என்றும் கூறுவது அறிவீனம். ஆனந்தத்துக்கு எல்லை கட்டி, அடக்கத்தின் தந்திரத்தைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே சமூகத்தில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய யுக்தியாகும். எந்தச் சமூகத்தில் அடக்கத்தைப்பற்றிய படிப்பி னை இருக்கிறதோ, அங்கே ஆனந்தம் நிலையாகும்.

ஆனந்த சுத்திக்கு இன்னை ருகாரியமும் இருக்கிறது. ஆனந்தத்தில் எல்லோரும் பங்கு கொள்ளும் படி செய்யவேண்டும். உங்களுக்குக் காற்றுக் கிடைக்காமல் நீங்கள் துன்பப்படும்போது, எனக்கு மட்டும் நல்ல காற்றுத் தடையில்லாமல் கிடைக்குமானால் எனக்கு ஆனந்தம் ஏற்படாது. எனக்கு முன்னால் ஒருவன் பட்டினியால் துடிக்க, எனக்கு மட்டும் நல்ல ஆகாரம் கிடைக்குமானால் எனக்கு ஆனந்தம் இல்லை. சுத்தமான ஆனந்தம் கிடைக்க, ஆனந்தத்தில் மற்றவர்களையும் பங்காளிகளாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எந்த ஆனந்தத்தில் மற்றவர்களுக்குப் பங்கு இல்லையோ அந்த ஆனந்தம், ஆனந்தத்தைத்தேயே அழித்துவிடும்; பின்பு துன்பந்தான் விளையும். ‘எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய், இறைவா’ என்று பார்தியார் பாடுகிறார். ஆனால், கடவுள்

துன்பத்தைத்தான் படைத்திருக்கிறார் என்ற அருபவமே மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. எது உண்மை என்று பார்க்க வேண்டும். அழகான மாம் பழுத்தை ஆண்டவன் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். அதை அதிகமாகச் சாப்பிட்டு நோய்வாய்ப்படுகிறோம். இது கடவுளின் குற்றமா? ஆனந்தத்தைச் சிருஷ்டித்திருப்பது ஆண்டவனுடைய பெருமை: அதைத் துன் பமயமாக்கியதுதான் நமது பெருமை. அவர் அமிர்தமாகப் படைத்ததை, நமது திறமையால் விஷம் ஆக்கிக்கொண்டோம். மாம் பழுத்தால் நோய் ஏற்படச் செய்யும் காரியம் மனிதனால்தானே முடியும்? அழகான மாம்பழுத்தை ஆண்டவன் படைத்திருக்கிறார்: அதைக் கொஞ்சம் அடக்கத்தோடு சாப்பிட்டிருந்தால் திருப்தி ஏற்பட்டிருக்குமே? நாவடக்கம் இல்லாததால் நோய் ஏற்படுகிறது.

பக்கத்திலுள்ளவர்கள் துன்பப்படுக்கொண்டிருக்கும்போது, நாம் மட்டும் இன்பம் அருபவித்தால் அது அதிக நாள் நிலைக்காது. நாம் வெட்கம் இல்லாமல் இருக்கும் வரைக்கும் இன்பமாய் இருக்கலாம். ஆனாலும் பக்கத்திலுள்ள துன் பம் நம்மிடமும் பிரதிபலிக்கத்தான் பிரதிபலிக்கும். கிடைத்த மாம்பழுத்தை நம் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்துச் சாப்பிட்டால், அதிக ஆனந்தம் ஏற்படுகிறது, மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது வளர்கிறது. அப்போதுதான் இன்பம் நிலைக்கும். மற்றவர்களே எாடு மோதிக்கொண்டே இருக்கும்போது ஆனந்தம் நிலைக்காது. சமூகத்தில் மோதலும் சண்டையும் பெருகும்போது ஆனந்தத்தை இழப்போம். ஆனந்தத்தைச் சுத்தப்படுத்த அடக்கமும், பகிர்ந்துகொண்டு வாழும் தன்மையும் வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு முதலில் கொடுத்துவிட்டு எஞ்சியதைச் சாப்பிடுவதில்தான் தாய்க்கு ஆனந்தம். குழந்தைகளைக் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்புத் தாயிடம் இருக்கிறது. முதலில் தாய் சாப்பிட்டு விட்டுப் பின்புதான் குழந்தையைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்-

மும் என்று எந்தத் தாயாவது சொல்கிறார்களா? ஆனால், இன்றைய தேச சேவகர்கள் இந்த முறையைத் தான் கையாண்கிறார்கள். தேசத் துக்கு ஊழியம் செய்வதால் முதலில் தமக்கு நல்ல உணவு கிடைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இப்படி ஒரு தாய் கூறினால், அந்தத் தாயைப்பற்றி எந்தக் கவிஞர்கள் பாடுவான்? தாயின் பெருமை முதலில் குழந்தைக்குத் தருவதில்தான்

இருக்கிறது. அதில்தான் அவள் ஆனந்தம் அடைகிறார்கள். ஆகவே, இன்பத்தை எவரும் மற்றவர் களோடு பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பகிர்ந்துகொண்ட பின்னும் மீதியை அடக்கம் இல்லாது அநுபவித்தாலும் துன்பமே விளையும்- அடக்கம் அவசியம். இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் கவனித்துப் பாதுகாத்தால், ஆனந்தம் சுத்தியாகும்.

“மஞ்சரி” ஜனவரி - 1957

அ றி கு

மு. அருணேசலம்

வாழ்க்கையிலே எல்லாத் துறைகளிலும் மிக்க எளிமையான முறைகளைப் படைத்துக்கொண்ட நம்மவர்களின் இயல்பை நுணுகிப் பார்க்கும் போது வியப்பேற்படுகிறது.

இன்று நம்மிடையிலே, அறுகம் புல இல்லாமல் எந்தத் தெய்வ வழி பாடும் இல்லை; எந்த வழிபாடானும் முதலிலே அறு கிண் நினைவுதான் வருகிறது. வழிபடுகிறவர்கள் ஒரு ‘பிள்ளையார்’ பிடித்து வைக்கிறார்கள். (எந்தத் தெய்வத்துக்குமே, இந்தப் பிள்ளையார்தான் எளிதிலே கிடைக்கிற பிரதிநிதி) ஆற்றங்கரையிலே ஒரு பிடி மண்ணூப்பிடித்து வைத்தால், பிள்ளையார்வந்துவிடுகிறார். இந்தப் பிள்ளையாருக்கு ஏற்ற தொரு மலர் வேண்டுமே! நினைத்த இடத்திலெல்லாம் மலர் கிடைத்துவிடுமா? கிடைப்பது நிச்சயமில்லை. தவிர, ‘பார்க்கின்ற மலரை மூட நீயே இருத்தி; அப்பனி மலர் எடுக்க மனமும் நண்ணேன்’ என்கிறார் நம் அடியவரொருவர். ஆகவே, மலர் கிடையாவிட்டாலும் குற்றமில்லை.

மலர் இல்லாவிட்டால், வெறும் இலையே போதும்; ‘ஏதும் பெரு

விடில் பச்சிலை யுண்டு.’ இந்தப் பச்சிலைதான் எதற்கு? தரையிலே தானாக முளைத்துக் கிடக்கும் புல்லொன்றே போதும் இறைவனுக்குச் சூட்டி வழிபடுவதற்கு, என்ற எண்ணமும் பழையாகவே எழுந்து விட்டது. இதன் விளைவே, அறுகுசாத்துதல் என்ற வழக்கம்.

இறை வழிபாட்டிலே, இதனினும் பார்க்க எளிதான முறையைக்காண முடியாது. உள்ளன்பு மட்டும் இருக்குமானால், அற்பமான புல்லே போதும் இறைவனுக்குச் சூட்டி வழிபடுவதற்கு என்ற எண்ணமானது, சமய வழி பாட்டிலே நம் மக்களுடைய உண்ணத நிலையைக் காட்டுகிறது.

சிவபெருமானுக்கு ரிய மலை எண்ண, ஆறு எண்ண, நாடு எது, ஊர் எது என்றெல்லாம் சொல்லித்தசாங்கம் பாடிய மாணிக்கவாசகர், ‘சிவபெருமானுக்கு உவப்பான மாலை எது?’ என்ற கேள்வியைக் கேட்டு, அறுகுதான் மிக்க உவப்பான மாலை என்று விடை கூறுகிறார்:

—தியவினை
நானும் அனுகாவண்ணம்
நாபேனை ஆனுடையான்
தாளி அறு காம்உவந்த
தார் !

என்று மிக்க ஆராமமோடு பாடு கிரூர். சிவாலயங்களிலே அறுகை மட்டும் மாலையாகத் தொடுத்து அ ணி வி க்கும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு. பசிய அறுகு மாலை மன துக்கு மகிழ்ச்சி யளிக்கும் காட்சி.

முதன் முதலிலே வயலில் உழுத் தொடங்கும் உழவர்கள், ஏருக்கு மாலை குட்டி வாழ்த்துவார்கள். நீர் வளமிகுதியாலே, வயலோரங்களில் குவளை மலர்கள் பூத்திருக்கும். அந்த மலரைப் பறித்து, அதனேடு அறு கையும் இடையிட்டுத் தொடுத்து, பழைய கதிரையும் சேர்த்து மாலையாக ஏருக்குச் குட்டி வழிபடுவார்கள். ‘ஏர் மங்கலம்’ என்ற சில மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்களைப் பாடி, பிறகு உழுத் தொடங்குவார்கள்.

அறுகினால் தொடுத்த மாலை மன துக்கு மகிழ்ச்சி தருவது போலவே, விரிந்து பரந்த அறுகம் புல் வெளியாகிய இயற்கைக் காட்சியும் மன துக்கு உவப்பாயிருக்கிறது. இக்காலத்தில் நகர்ப் புறங்களில் அமைக்கப்பெறும் நாகரிகப் பூந்தோட்டங்களிலே, புல்வெளி இன்றியமையாததொரு பகுதியாயிருக்கிறது. இப் புல் வெளிக்கு ஏற்ற புல், அறுகம் புல்; ஆனையறுகு, தாளியறுகு என்றெல்லாம் சொல்லப் பெறும். ‘எத்தகைய கட்டாந்தரையிலும், இது ஆழ வேர்விட்டுப் பற்றிக்கொண்டு தழைத்துவிடும். ‘ஆல்போல் தழைத்து, அறுகு போல் வேரோடி, மூங்கில்போல் சுற்றம் முசியாமல் வாழ்ந்திரு’, என்று வாழ்த்துகிற தொடரிலே, அறுகினிடம் அமைந்துள்ள இந்த இயல்பு காணப்படுகிறது.

கவிஞர் தேசிகவிநாயகம் பிளையவர்கள், இந்த அறுகம் புல்லைக் குறித்து ஒருபாடல் பாடியிருக்கிறார். ‘பசும் புல் என் பெயர்; பட்ட பாடு

எலாம் உரைப்பதும் எனிதோ’ என்று தன் கதையைப் புல் உரைக்கத் தொடங்குகிறது. நகைச் சுவைத்தும்பும் இந்தப் பாடலிலே, தழைத்துச் செழிக்க வேண்டுமென்று அறுகம் புல் எவ்வளவு ஆர்வம் கொண்டிருக்கிற தென்பதையும் பிறர் அதை அழித்து விட எவ்வளவு தான் முயன்ற போதிலும் அத்தனை அழிவையும் அது எப்படி உறுதியாகப் பொறுத்து நிற்கிற தென்பதையும் காணலாம்.

இப்படிப்பட்ட அறுகம் புல்லை, வழிபாட்டுக் கேற்ற எனிய பொருளாகக் கொண்டதனாலே, அதனிடத்து மக்களுக்கு மிக்க ஈடுபாடு உண்டாயிற்று. எத்தனையோ முறைகளிலே அதைப் பாராட்டத் தொடங்கினார்கள். அரசர்கள், பெண்டிர் முதலியவர்கள் முழுகுவதற்கான நீரிலே, நறுமணத்துக்காக மலரிட்டு வைக்கும்போது, கூடவே அறுகையும் இட்டார்கள்; இந்த வழக்கத்தை, ‘அறுகு வெண்மலர் அளாய வாசநீர்’ என்ற சிந்தாமணித் தொடரிலே காண்கிறோம்.

மங்கலப் பொருள்களில் ஒன்றுக்கும் அறுகம் புல்லை நம்மவர் வழங்கிவந்தார்கள் கண்ணகியின் தோழியாகிய தேவந்தி என்பவள், சாத்தன் கோயிலுக்குப் போகிறார். அறுகையும் சிறுபூளை மலரையும் நெல்லையும் கலந்து தூவி, “கண்ணகியிடம் கோவலன் திரும்பி வரவேண்டும், இருவரும் சேர்ந்து வாழவேண்டும்” என்று சாத்தனைக்குறையிரக்கிறார்.

புகார் நகரத்திலே இந்திர விழா நடக்கிறது. கோவலனும் மாதவியுமாகக் கடலாடச் செல்கிறார்கள். ஏவலாளரும் தாதியரும் வீதியின் இருமருங்கிலும் சூழ்ந்து, மலரையும் அறுகையும் நெல்லையும் மங்கலமாகச் சிந்துகிறார்கள்.

மங்கலச் சடங்குகளின்போது, தலைவளை நீராட்டுவதுண்டு. முடிகுட்டு விழாவிலே மன்னனையும், மணவிழாவிலே மனமக்களையும், மனையிலிருத்தி, என்னைய பூசி

நீராட்டுவது மரபு. அறுகை நெய் யிலே தோய்த்துப் பூசுவார்களாம்.

நம்மிடையே இன்றும் ஒரு வழக்கம் இருக்கிறது. மணப்பந்தரிலே மணமக்களை இருக்கச் செய்து வாழ்த்தும்போது, அரிசியையோ பொரி யையோ அள்ளித் தாவி வாழ்த்துகிறோம். இதை யொத்த தொரு செயலுக்கு, ‘அறுகிட்டுப் பல்லாண்டு பாடுதல்’ என்ற பெயர் முன்னமே வழங்கியது. அரிசியோடு கூட, அறுகையும் கலந்து தெளிப்பார்கள் போலிருக்கிறது. நாம் மஞ்சள் பூசிய அரிசியும் மலரும் கலந்து தெளிப்பதுபோல் அதை, ‘அச்சதந் தெளித்தல்’ என்று சொல்வதுண்டு.

அங்கவை சங்கவை என்ற பெண்களுக்கு அவ்வையாரே உடனிருந்து மணமுடித்து வைக்கிறார். தமிழ் வேந்தர் மூவரும் மணமக்களை வாழ்த்துவதற்காகப் பந்தரிலே வந்து நிற்கிறார்கள்:

திங்கட்டுடையுடைச்
சேர்னும் சோழனும்
பாண்டியனும்
மங்கைக் கறுகிட
வந்துநின் ஞார்மணப்
பந்தரிலே—

என்று, அறுகிட்டு வாழ்த்தும் வழக்கத்தை அவ்வையார் குறிப்பிடுகிறார்.

அறுகினிடத்து நம் மக்களுக்கு உண்டான ஈடுபாடு, இவ்விதமாக எத்தனையோ வகையில் வெளிப்படக் காண்கிறோம். இந்த அனுபவங்களை யெல்லாம் மனதிலே இருத்தி, மாணிக்கவாசகர் அருளிய பாடலொன்றைப் பார்க்கலாம்.

பண்டைக் காலத்திலே, பெண்கள் தம் நாயகர் நீராடும் பொருட்டு வாசனைப் பொருள்கள் கலந்த பொடியிடப்பார்கள். (முத்தொள்ளாயிரம் போன்ற நூல்கள் இவ்வழக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன). இந்தப் பொடியைச் சுண்ணமென்றும், உபசாரமாகப் பொற்சன்னமென்றும் சொல்வதுண்டு. காஞ்சி நகரிலே, ஏகாம்பரநாதருக்குத்

தொண்டு பூண்டொழுகும் இளம் பெண்கள், தங்கள் தலைவர் நீராடுவதற்குளிய பொற்சன்னம் இடிக்கிருர்கள். நேரமோ ஆகிவிட்டது. தலைவர், நீராடும் பொருட்டு, கோயிலை விட்டு ஆற்றுக்கு எழுந்தருள வேண்டிய சமயம் நெருங்கிவிட்டது. சுன்ன மோ, இடித்து முடிக்கவில்லை. அப்போது, ஒரு பெண்ணைவள், மற்றெல்லோரையும் நோக்கி, “விரைவாகப் பொற்சன்ன மிடியுங்கள்” என்று அவசரப்படுத்துகிறார்கள்.

இப்படி அவள் அவசரப்படுத்துவதற்கு மற்றெரு காரணமும் இருக்கிறது. நீராடுவதற்காகக் கோயிலிலிருந்து தலைவர் வெளிப்படும் போது, அடியார் குழாத்தினர் அனைவரும் அறுகு, பூ, நெல் முதலிய மங்கலப் பொருள்களைக் கையிலேந்தி, வீதிகளிலே தூவுவது வழக்கம். இப்படித் தூவும்போது, தினந்தோறும் இப்பெண்களே முன்வரிசையில் நிற்பார்கள்; அறுகுவைத்துள்ள தட்டைக்கையிலேந்தி முன்னுலே வந்து நின்று கொள்வார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு, சண்ணமிடிப்பது சிறிது காலந் தாழ்த்தமை காரணமாக, தாங்கள் முதலிலே சென்று அறுகுதாவ இடங்கிடைக்காதோ என்று அந்தப் பெண்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். அடியார் குழாத்திலுள்ளவர்களான அயனும் அரியும், ‘நான், நீ’ என்று முதலிடத்துக்குப் போட்டிபோடுவார்கள். இன்று அவர்கள் முந்திக்கொண்டால் தங்களுக்கு இடம் இராதே என்று இவள் அஞ்சிகிறார்கள். தவிர, இந்திரன் முதலான எத்தனையோதேவர்களுக்கு, ‘இப்பெண்கள் முன்னுலே வந்து, விடுகிறார்களோ !’ என்று எப்போதும் பொருமையுண்டு. ஆகவே இவர்கள் நேரத்தோடு அங்கே இராவிட்டால், அவர்கள் முந்திக்கொள்வார்கள்; அதற்கு இடங்கொடுத்தலாகாது. தங்களுக்குப் பின்னாலே தேவர்கள் வந்து அறுகு எடுக்கலாமேயன்றி, முன்னுலே போகவிடக்கூடாது என்று உறுதி கொள்ளுகிறார்கள்.

இந்த உறுதி யோடு, மற்றப் பெண்களை நோக்கி, “எம் பெருமான் நீராடுதற்கு வேண்டிய சன்னத்தை விரைவிலே இடிக்க வேண்டும்; அவனுடைய கோயிற் பெருமையைப் பாடிக் கொண்டு, வேலையிலே சிறிதும் சோர்வு தோன்றுமல்ல, நாம் இடித்து முடிப்போமாக!” என்கிறார்கள்.

இந்த பாவத்திலே மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் அருமையான தொரு சுண்ணப்பாட்டுப்பாடுகிறார்கள்:

அறுகீடுப்பார்
அயனும் அரியும்
அந்றிமற் றிந்திர
ஞேடு அயர்

நறுமுறு தேவர்
கணங்கள் எல்லாம்
நம்மிற் பின்பல்லது
எடுக்க வொட்டோம்;

செறிவுடை மும்மதில்
எய்த விஸ்லி
திருவேகம்பன் செம்பொற்
கோயில் பாடு,

முறுவற்செஸ் வாயினீர் !
முக்கண் அப்பற்கு
ஆடப் பொற்கண்ணம்
இடுத்தும் நாமே !

சுண்ணமிடிப்பதைப் பாடவந்த அடியார், அறுகு எடுத்தலையும் அறுகு தூவதலையும், அறுகு சாத்து தலையும் அனுபவித்து இந்த முறையிலே பாடினார். அவர் உள்ளத்தி வெழுந்த ஆர்வத்தோடு இப்பாடலை நாமும் பாடினேமானால், அதைப் பாடுந்தோறும், படிக்குந்தோறும், உள்ளத்திலே எல்லையில்லாததோர் உவகை ஊற்றெடுக்கும்.

தாளி அறுகீன்
தாராய் போற்றி !
என்று நாமும் போற்ற எண்ணு
வோம்.

கருத்தரங்கம் — ஆவணி இதழில்

இன்றைய இந்து இளைஞர்களைப் பற்றி ஒரு கருத்தரங்கை ஆவணி இதழில் தொடங்கவிருக்கிறோம். இக்கருத்தரங்கில் பங்கு கொள்ள விழையும் நேயர்களைத் தங்கள் கருத்தைச் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் எழுதும்படி வேண்டுகிறோம்.

கட்டுரை அனுப்பும் உறையின் இடம்புற மேல் பக்கத்தில் “இன்றைய இந்து இளைஞர்கள்” எனக் குறிப்பிட்டு

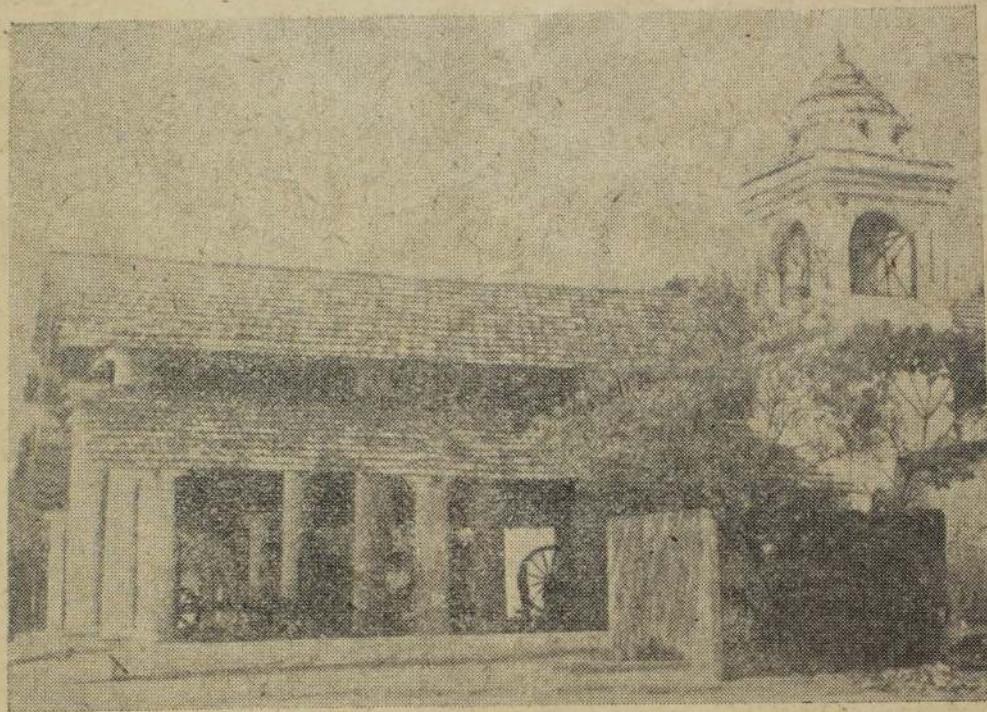
ஆசிரியர். “இந்து இளைஞன்”

221, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11

என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோவில்

(அண்மையில் வெளிவந்துள்ள ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோவில் மலரிலிருந்துதாருக்கப்பட்டது.)

நூழ்த்திருநாட்டில் சைவ சமயம், தமிழ்ப்பண்பு என்னும் இவற்றின் தொன்மைக்கும் சிறப்பிற்குஞ் சின்னமாக விளங்குவன் திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணசலம் என்னும் இருசிவத் தலங்களாகும்.

அதுபோன்றுதேவிவழிபாட்டுக்கு யாழ்ப்பாண நாட்டின் இருகண்களாக விளங்குவன் நயினை, சீரனி என்னுமிடங்களில் விளங்கும் நாகபூஷணியம்மை யாலயங்களாகும்.

எக்காலத்து எவராற் தாபிக்கப்பட்ட தெனவறியப்படாது மிகப்புராதனப் பெருமை வாய்ந்து விளங்கும் நயி ஏதேவு நாகபூஷணியம்மையாலய வரலாற்றைப்பற்றிய கட்டுரை ஏற்கனவே இந்து இளைஞில் வெளிவந்துள்ளது. இக்கட்டுரையில் சண்டிருப்பாய்ப் பதியைச் சார்ந்த சீரனிப்பதியிற்கிருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் நாகபூஷணியம்மையின் திருவருள்மகிமையைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உற்பவ வரலாறு

புண்ணிய பூமியாகிய இந்தியாவிலேயுள்ள காரைக்காற் பதியினின் றும் யாழ்ப்பாணம் காரைநகரிற் குடியேறிய வேளாளர் குலத்தின் வழிவந்த குலநாயக முதலியார் பூநிதி வல்ல முதலியார் என்ற ஒருவர் இருந்தார். அவரது கோத்திரத்திலே வாழையடி வாழையாக வந்த விசுவநாத முதலியாரின் வழித்தோன்றலாகிய சின்னத்தமிழி சண்முகநாதர் என்பவர் சண்டிருப்பாய்ப்பதி கணகாம்பிகையார் ஜயம்பிள்ளை முருகேசர் மகள் தெய்வானைப்பிள்ளையைத் திருமணம் புரிந்தார். இவர்கள் தமது அருந்தவத்தாற் பெற்றெடுத்த பிள்ளை முருகேசபிள்ளை என்பவராவர்.

இவர் பிறந்து அறிவு தலைப்பட்ட பருவந்தொட்டு அருள், அடக்கம், வாய்மை, பொறை, நீதி, சீவகாருண்ணியம், பெரியோரைப்பேணல், குருவழிபாடு முதலான குணநலன்களில் மேம்பட்டுச் சிறந்த சீலராய் மினிர்ந்து

தார். வீழுதி, உருத்திராக்க தாரணம் பூநீ பஞ்சாக்கரசெபம், சிவாலைய சேவை, சிவபுராணம் படித்தல், கேட்டல், சிந்தித்தல் முதலான வழிபாடுகளை யுடையராய் வாழ்ந்து வருவார்யினர்.

அக்காலத்திலே இப்பதியிலே சாத்திரியருர் சண்முகம் பொன்னம்பலம் என்ற ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஒரு இயந்திரம் வைத்துப் பூசைசெய்து பிரபல்யமான சாத்திரம் சொல்லி வந்தார்.

இவருடன் இராமு முத்தர் என்னும் ஒருவர் வசித்து வந்தார். சண்முகம் பொன்னம்பலம், இயந்திரத்தைச் சரிவரப் பூசிக்காமையினால் அவர் வீட்டிற் சில துர்ச் சகுனங்கள்நிகழ்ந்தன. அவை முத்தர் என்பவருக்குப் பிடிக்காமையாலும், யந்திரம் இராக்காலத்தே கலகலப்பான பேரோவி செய்தமையாலும் அதனை அப்புறப் படுத்த நினைந்தார். ஒரு நாள் முத்தர் நன்றாய் மதுபானம் அருந்திவிட்டுக் குறித்த யந்திரத்தையும் அத்துடனி ருந்த பொருள்களையும் பெட்டியுடன் எடுத்துச்சென்று வீட்டினருகாமையிலுள்ள ஒரு அலரிப் பூம்பற்றைக்குட்போட்டுச் சென்றுவிட்டார். இவ்வண்ணமாக எம்பெருமாட்டி நாகபூஷணியம்மை இங்குள்ள அன்பர்கள் பலரிடத்தே கனவிற் தோன்றி “நான் நயினநாகபூஷணி, என்னை ஆதரியுங்கள்” எனக்காட்சி யளிப்பாளாயினால், “நாமெல்லாரும் வறியவர்கள் தாயே! எங்ஙனம் எங்களால் ஆதரிக்க முடியும்” என அன்பர்கள் கூறி வருந்தனர்கள். “என்னை ஆதரியுங்கள் தொண்டர்கள் வருவார்கள். செல்வம் செழிக்கும், நாடு நலம்பெறும், வாழ்வுவளம் பெறும்” என்று அவ்வன்பர்களுக்கு அருள் பாலித்துக் குறித்த அன்பராகிய முருகேச பிள்ளைக்கு அருளுமாறு அவருக்குக் கனவிலே வெளிப்பட்டுப் பல முறைகளிலும் பல திருவருட் தன்மைகளைக் காட்டியருளினால்.

ஒரு முறை ஓரிடத்தைக் குறிப்பிட்டு “இவ்விடத்திலே நம்மைத் தாபித்து வழிப்பட்டுவருவாயாக” என அம்மை அருளிச் செய்தாள். அவர்தமது நிலைமையையெண்ணி அஞ்சி அச்சொப்பனங்களைப் பிறருக்குச்

சொல்லாது தம்முள்ளே சிந்தித்து வழிப்பட்டு வருவாராயினர்.

இங்ஙனமான 1896 விளம்பிவருடம் சித்திரை மாதப் பெளர்னமிதினத்தன்றிரவு எம் பெருமாட்டி அருள் வள்ளலாகிய பெருமானேடும் பால சுப்பிரமணியரோடும் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்தைக் காட்டிச் சொப்பனத்திலே வெளிப்பட்டு “அன்பனே” பல முறைகளிலும் நாம் வெளிப்பட்டு உனக்குச் சொன்னவைகளை நீ உன்மையென்று சிந்தித்தாயில்லை; அதனுண்மையை உனக்கு இப்பொழுது காட்டுவோம்; “அதோ தோன்றுகின்ற தென்னைமரத்திலே சில இளநீர் பறித்து வந்து தா?” என்று கூறியருளினார். அன்பருக்கு அது ஒரு முதிர் ந்தவரண்ட படுமரமாகத் தோன்றியது. அதனையுணர்ந்த அவர் “அதிற் குரும்பைகள் இல்லையே! யான் உமக்கு எப்படி இளநீர் தரக்கூடும்” என்ன; “நன்று நீசென்று சமீபத்திலே பார், வேண்டிய குலைகள் தோன்று” மென அம்மையார் அருளினார். அங்ஙனமே அவர் சென்று பார்த்துத், தொங்கும் இளநீர்க் குலைகளைக்கண்டு வியப்பும் அச்சமுங் கொண்டவராய்ச் சில குரும்பைகளைப் பறித்துக் கொணர்ந்து கொடுத்தார். அம்மூலவரும் அதிகதாகமுடையார்போலப்பருகினர். பின்னர் அவரை நோக்கி “அன்பனே! இந்த இடத்தைத் தோண்டிப் பார், இங்கு ஒரு சிலைதோன்றும்; அதனையே மூலமாகவைத்து ஒரு கொட்டகையனமத்து வழிப்படுவாயாக; சில காலத்துள்பல திசைகளிலுமிருந்து அடியார்கள் வந்து வழிப்பட்டு இட்டசித்திகளையெல்லாம் அடைவார்கள்; வேண்டிய திரவியங்களையெல்லாம்காணிக்கையாககிடுவார்கள்; அவற்றைக் கொண்டுதிருப்பணிகளைச் செய்யத் தொடங்குக; அது பூர்த்தியாகும் வண்ணம் அருள் செய்வோம்; நமக்குவழிபாடு அன்பின்பூசையேயாகும்; மேலும், உனது மனம் புனிதமுறும் வண்ணம் ஒரு மந்திரமும் உபதேசங்கு செய்வோம் ”எனவருளி, மந்திரோபதேசமும் புரிந்து மறைந்தருளினார்.

சிலை தோன்றுதல்

எம் பெருமாட்டியின் பெருங்கருணையை நினைந்து நினைந்துருகிய அவ்வன்பராமாடியவர் உரோமாஞ்சங்

கொள்ளக் கண்களினின்றும் ஆனந்த வருவி மல்க, உண்மையையறியும்படி, குறிப்பிட்ட இடத்தை மறுநாள் அகழ்ந்து பார்த்தார். ஆங்கு ஒரு விம்ப வடிவமைந்த சிலை காணப்பட்டது. அதனைக் கண்டு பரவசப்பட்ட வராய் அடியற்ற மரம் போல விழுந்து எழுந்து, விம்மி, ஆனந்த பாஷ்பஞ் சொரிய அஞ்சலிபுரிந்து அம் மெய்யன் பரானவர்; “இனி எல்லாம் ஈஸ்வரியின் செயலால் இனிதாகும்” என்னும் நம் பிக்கையுடனே ஒருமண்டபம் அமைத்தார். (1896) ஆடிமாதம் திங்கட்கிழமையும் அமாவாசையுங் கூடிய புன்னிய தினத்திலே பூசை நடப்பிக்கத் தொடங்கிக் காலந் தவரு து பக்தி சிரத்தையோடும் நடப்பித்து வந்தார். தேவி அருளியதிருவாக்கின்படி நானுதிசைகளினின்றும் அடியார்கள் கூட்டங் கூட்டமாகத் திரண்டுவந்தனர். நாகபூஷணியம்மையை வழிபட்டனர். வேண்டிய வரங்களையெல்லாம் வேண்டியவாறே பெற்றனர்.

குட்டம், காசம், ஈளை முதலான கன்மநோய்களினால் வருந்தினேர் இத்தலத்தை யடைந்து தேவியை வழிபட்டுத் தீராத தம்நோய்கள் தீரப்பெற்றனர். நாக சாபத்தினாலே நீண்டகாலம் பின்னோப் பேறில்லாதவர்கள் எம்பெருமாட்டி எழுந்தருளியிருக்கும் இத்தலத்தையடைந்து வந்தனை வழிபாடுகள் புரிந்து, பின்னோச்செல்வம் பெற்று உய்தியடைந்தனர்.

அம்பாளின் அதிசயமான அருடசெயல்கள் பற்றிப் பல கர்ணபரம்பரையான கதைகள் காலங்கண்ட முதியோர்களினாலே கூறப்படுகின்றன.

புராதனப் பெருமைவாய்ந்த நயினதீவில் நாகபூஷணியம்மை யாலயங்களேயன்றிக் காளிகோயில், ஜயஞர்கோயில், பிடாரிகோயில், முருகமூர்த்தி கோயில் முதலான பல கோயில்களும் இருந்தனவாகக் கூறப்படுகின்றன.

சீரணித்திருப்பதியிலும் நாகபூஷணியம்மையாலயத்தின் பகுதி களிலே ஜயஞர்கோயில், காளிகோயில் முதலான ஆலயங்கள் இன்னும் விளங்குகின்றமைக்குறிப்பிடக் கூடியது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து காரைநகர் வீதியில் சண்டிருப்பாய். சீரணிச்

சந்தியிலிருந்து சுமார் 50 யார் தூரத்திலே இத்தலம் அமைந்துள்ளது. பண்டைத்தமிழ் நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட நால்வகை நிலங்களிலும் இத்திருப்பதி வயலும் வயல் சார்ந்த இடமுராகிய மருதநிலப் பண்புவாய்ந்ததாகும்.

இக்கால நிலை

சண்டிருப்பாய் - சீரணி நாகபூஷணி அம்மன் தேவத்தானத்தின் திருப்பணிவிடைகளை நடத்தும் பொருட்டு 10 - 10 - 62 இல் திருப்பணிச் சபையொன்று தாபிக்கப்பட்டது. இச் சபையின் நிருவாக சபையினர் கட்டுடை, சண்டிருப்பாய் - அளவெட்டி, சங்காளை முதலான பல இடங்களிலும் நிதி திரட்டிச் சிறந்த முறையில் அம்பாளின் அருளினாலே மேலான தொண்டுகளைச் செய்து வருகின்றனர்.

மகாமண்டபம், யாகசாலை, கொட்டகை, வசந்த மண்டபம், கொடித்தமபம் முதலான பழுதடைந்து கிலமைடந்தவற்றை யெல்லாம் புதுப்பித்துத் திருத்தியமைத்துள்ளனர். கோபுரத்துண்களி னிருமருங்கிலும் அம்பாளுடைய அபிநய ஓவியங்கள் வரையப்பட்டு விளங்கும் அற்புதமான காட்சிகள் உள்ளத்தை யீர்க்குந்தன்மையன.

உள்ளீதி யில்கலியுகவரதனை முருகப்பெருமான் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளார்.

பிரபல செல்வந்தரும் மலாயன் இளைப்பாறிய அரசகரும் சேவையாளரும், கொடைவள்ளலுமாகிய திரு. கா. தம்பையா அவர்களின் உள்ளத்தினுள்ளே ஊறிய வள்ளற தன்மையினாலும், அம்பாளின் அருளினாலும் தொடங்கிய தேர்த்திருப்பணி, அன்ன, ரின் அகாலமரணத்தினாலே சிறி துதடைப்பட்டுப், மின்னர் அவரின் தருமபத்தினியாகிய வள்ளியம்மையினாலே பூர்த்திசெய்யப்பட்டு விழாக்காலங்களில் மேலான சிறப்பைக் கொடுக்கும் அழகு பொழியுஞ் சித்திரத்தோகவிளங்குகின்றது. பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தேரோடும் வீதி ஆலயத்திற்கு மேலும் அழகு செய்து நிற்கின்றது.

நித்திய நைமித்தியங்கள்

ஆறுகால நித்திய பூசைகள் கிரமமாக நடை பெற்று வருகின்றன. ஆண்டுதோறும் சித்திரை மாதத்தில்

வேல மகோற்சவம் நடைபெறும், சித்தி ரா பூர்ணையிலன்று தேர்த்திருவிழா நடைபெறும்.

சூட்டாதி மாதத்திலே நவராதி விழா மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுவருகின்றது. வெள்ளிக்கிழமை தேரூம் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள், கழகங்களிற்பொறிவுகள் நடைபெற்று அதிகாரியும் அதிவொளியும் பிரகா கிடைக்கின்றன.

பாதுகாவலர்

இது தேவத்தானத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் கண்முகம் முருகேச என்ற வானீ பாதுகாவலர்கவும் பூசகாகவும் விளங்கினார். அவரின் பின்னர் அவருக்கூட தனமயனார் வைத்திலிங்கம் ஆலயம் பாதுகாவலராக விளங்கினார். பின்னர் அவரின் மகன் திரு. வை. நடரா

சா பாதுகாவலராகவும், பூசகாகவும் விளங்கினார். திரு. வை. நடராசாவின் பின்னர் மாமனூர் திரு. அ. கதிரவேலு என்பவர் பாதுகாவலராகச் சிறிதுகால மிருந்து நடாத்திவந்தார். தற்பொழுது, நீண்டகாலமாக அஞ்சாத வாசமாயிருந்து அம்பாளின் அருளினற்குறித்த வைத்திலிங்கத்தின் இளைமகன் கந்தையா வெனப்படும் கௌரி பாலா சுவாமியார் ஆலயத்தின் பரிபாலனத்தைச் சிறப்பாக நடாத்திவருகின்றார். அவர்,

"நங்கடம்பணைப் பெற்றவள் பங்கினன் தென் கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான் தன் கடன்னடி யேனையுந் தாங்குதல் என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்னும்

அப்பர் பெருமான் திருவாக்குக்கு ஒப்பாக அம்பாளின் பரிபாலனத்தைச் செவ்வனே நடாத்தி வருகின்றார்.

SAREES

Of high fashion styles

from leading fashion centres

*Fresh selections arriving
every week enable us to keep
abreast of fashion always.
So whatever the occasion
before you make your
final choice it pays you to
Visit:-*

**KIKABHAI
LALLUBHAI**
113/115, 2nd Cross St., Colombo.

Telephone : 6481

Telegrams : BHARATVASI

- JUNIOR KASHMIRS
- COTTON DACCA
- COIMBATORE
- HANDLOOM
- COTTON VOILE also
- WORKED SAREES
- in wide ranges carefully hand picked by our Saree Experts.

Specialists in
SAREES & DRESS GOODS

FOR EXTRA COMFORT AND
EXTRA SMARTNESS

BEEBEETEX

The Modern Fashioned Shirting

KAYEMPEE

The Best Known Poplin

PUSHPATEX

The Best Known Printed Glazed Cotton

Available At All Leading Stores

Sole Distributors:

BASARMALS

130, Bankshall Street,

COLOMBO - 11.

உங்கள் வீட்டுப் பாவணைக்கு நின்கள்

டோலர்

இலச்சினை பொறித்த அலுமினியப்
பாத்திரங்களைத் தெரிவு செய்தால்,

★ உறுதிக்கும்

★ உழைப்புக்கும்

★ அழகுக்கும்

உத்தாவாதமுள்ளவற்றை வாங்குவிந்றனர் என்று பொருள்!
அதுமட்டுமல்ல!

இனியற்ற எம் காட்டுத் தொழிலுக்குத்
துணைசெய்து அதை வளர்த்தவரும் ஆவீர்!

ஏக விற்பனையாளர்கள் :—

டோலர் கார்ப்போரேஜன்,

14, டாம் வீதி, கொழும்பு-12.

தெருமில் நிலைம்: மாணிட்டபுரம்.

குறள்: 6910.

